

Товариство з обмеженою відповідальністю „Компанія Афінаж“ (далі – Товариство) в особі директора Кулішенко Хатії – звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням статті 8, частин першої, четвертої статті 41, частини першої статті 42, частин першої, другої статті 55, частини першої статті 64, пункту 9 частини другої статті 129, частини першої статті 129¹ Конституції України (є неконституційними), положення частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Господарського процесуального кодексу України від 6 листопада 1991 року № 1798–ХІІ, а також положень першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення абзацу першого частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої

статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VІ до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізмів регулювання банківської діяльності“ від 13 травня 2020 року № 590–ІХ.

Товариство стверджує, що застосування Великою Палатою Верховного Суду оспорюваних положень вказаних законів України призвело до порушення його прав, гарантованих Основним Законом України, а саме: володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю та не бути протиправно позбавленим права власності, яке є непорушним (частини перша, четверта статті 41); здійснювати підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом (частина перша статті 42); не зазнавати обмежень конституційних прав, крім тих, що передбачені Конституцією України (частина перша статті 64).